

Het evangelie van Mattheüs

Inleiding:

Het evangelie van Marcus is het oudste - het eerst geschreven - evangelie en zowel Mattheüs als ook Lucas hebben volgens Schriftkenners dit oudste evangelie van Marcus als leidraad gebruikt bij het schrijven van hun evangelie.

Dat blijkt uit de volgorde van de verhalen van deze drie evangeliën, die in grote lijnen aan elkaar gelijk zijn.

Waarom wordt dan niet Marcus als eerste evangelie genoemd, maar Mattheus?

Omdat het evangelie van Mattheüs een veel sterkere band heeft met het oude testament. Telkens grijpt Mattheüs terug naar hetgeen geschreven staat. Zie bijvoorbeeld 1:22 - 2:17 - 3:3 enz.

Mattheüs is een Jood. Zijn Joodse naam is Levi en zijn Griekse naam is Mattheüs.

In Lucas 5:27/28 staat: *En daarna vertrok Hij en zag een tollenaar, Levi genaamd, bij zijn tolhuis zitten en Hij zeide tot hem: Volg Mij. En hij liet alles achter, stond op en volgde Hem.*

In Mattheüs 9:9 staat daar over genoemd: *En vandaar verder gaande zag Jezus iemand bij het tolhuis zitten, Mattheüs genaamd, en Hij zeide tot hem: Volg Mij. En hij stond op en volgde Hem.*

Mattheüs was dus – voordat Jezus hem riep – van beroep een tollenaar.

Een tollenaar was een Jood, die om zichzelf te verrijken, zich in dienst stelde van de vreemde overheerser - de Romeinen - om belasting te innen van de Joden. Tolle-

naars werden daarom veracht door hun volksgenoten. Zij werden door hen op één lijn gesteld met openbare zondaren.

In Mattheüs 9:10/11 staat bijvoorbeeld:

En het geschiedde toen Hij in het huis aanlag, zie, vele tollenaars en zondaars kwamen en lagen mede aan met Jezus en zijn discipelen.

En toen de Farizeeën dit zagen, zeiden zij tot zijn discipelen: Waarom eet uw meester met de tollenaars en zondaars?

Mattheüs heeft naar het beeld van de vijf boeken van Mozes - evenals David dit met de psalmen gedaan heeft - zijn evangelie in vijf delen uiteengezet.

Dat is ons misschien nooit opgevallen maar deel 1 eindigt in hoofdstuk 7:28 met de woorden: *En het geschiedde, toen Jezus deze woorden geëindigd had ...*

Deel 2 eindigt met de woorden in 11:1 *En het geschiedde, toen Jezus zijn bevelen aan zijn twaalf discipelen ten einde had gebracht enz.*

Deel 3 eindigt met de woorden in 13:53
Deel 4 eindigt met de woorden in 19:1
Deel 5 eindigt met de woorden in 26:2

In Mattheüs 1:1 t/m 17 wordt het geslachtsregister van Jezus genoemd. Daaruit blijkt, dat Jozef, de man van Maria, uit het geslacht van David stamde.

In Lucas 3 wordt ook het geslachtsregister van Jezus genoemd. Wanneer wij beide geslachtsregisters met elkaar vergelijken valt het volgende op:

In Mattheüs 1:16 staat: *... Matthan verwekte Jakob, Jakob verwekte Jozef, de man*

van Maria, uit wie Jezus geboren is, die Christus genoemd wordt.

De vader van Jozef wordt in Mattheüs Jakob genoemd maar in Lucas 3:23/24 staat:

En Hij, Jezus, was, toen Hij optrad, ongeveer dertig jaar, een zoon, naar men meende, van Jozef, de zoon van Eli, de zoon van Mattat.

De vader van Jozef wordt in Lucas Eli genoemd.

Dit lijkt tegenstrijdig met elkaar maar bijbelkenners hebben hier de volgende verklaring voor:

De moeder van Jozef is eerst getrouwd geweest met Eli en dat huwelijk bleef kinderloos. Na de dood van Eli is zij opnieuw getrouwd met de broer van Eli, genaamd Jakob.

Zo'n huwelijk noemt men een zwager huwelijk, waar in Deut. 25:5 over gesproken wordt.

Uit dit huwelijk met Jakob is Jozef geboren. Volgens de wet van Mozes met het oog op dit zgn. zwager huwelijk was Jozef de natuurlijke zoon van Jakob en de wettelijke zoon van Eli.

Het geslachtsregister van Jezus Christus:

We gaan het geslachtsregister uit Mattheüs 1 even goed onder onze aandacht brengen.

1 Geslachtsregister van Jezus Christus, de zoon van David, de zoon van Abraham.

De naam Jezus is de Griekse vorm van de (Hebreeuwse) naam Jozua en die naam betekent: De Heere redt.

Op de verdere betekenis van zijn naam komen we straks nog terug. Achter de naam *Jezus* staat *Christus*. De naam Christus betekent: Gezalfde. Dus Jezus is Hij, die redt en die gezalfd is met de heilige Geest.

In vers 1 worden in het bijzonder de namen van David en van Abraham genoemd. Uit het geslacht van David had God beloofd dat de Messias geboren zou worden.

In Jesaja 11:1/2 staat:

En er zal een rijsje voortkomen uit de tronk van Isai en een scheut uit zijn wortelen zal vrucht dragen. En op hem zal de Geest des Heren rusten.

En aan Abraham had God beloofd in Genesis 22:18 *En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden.*

Voorts is opmerkelijk in het geslachtsregister van Mattheüs dat daar een aantal vrouwen in vermeld worden. Dat is niet gebruikelijk in Joodse geslachtsregisters.

Het gaat om *Tamar, een Filistijnse vrouw (3) Rachab, een Kanaänitische vrouw (5) Ruth, een Moabitische vrouw (5) en de vrouw van Uria die een Hethiet was (=Batseba) in vers 6.*

Wat opvalt is dat genoemde vrouwen alle heidense vrouwen waren.

Mattheüs laat daarmee in zijn geslachtsregister uitkomen, dat deze heidense vrouwen in het voorgeslacht van Jezus genoemd worden. En de blijde boodschap is niet alleen voor de Joden maar ook voor de heidenen.

Wat opvalt in vers 17 is dat van Abraham tot Jezus sprake is van 3x14 geslachten.

Het getal 7 is het goddelijke getal en $14 = 2 \times 7$

Uit het geslachtsregister van Lucas blijkt dat Henoch de 7^e is vanaf Adam en Abraham de 21^e. David is de 35^e en Jezus Zelf is de 77^e.

De 7^e Henoch

De 21^e Abraham

De 35^e David

De 76^e Jozef, de man van Maria

De 77^e Jezus, geboren uit de maagd Maria en verwekt door de heilige Geest.

We gaan verder met Mattheüs 1:18 en verder:

18 De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus. Terwijl zijn moeder Maria ondertrouwd was met Jozef, bleek zij, voordat zij gingen samenwonen, zwanger te zijn uit de heilige Geest.

Een verloving gold voor de Joodse wetgeving als een huwelijk, echter er was in de verloving nog geen samenleven als man en vrouw.

Ook de engel, die in vers 20 tot Jozef spreekt, zegt tegen Jozef: "Schroom niet Maria, uw vrouw, tot u te nemen." Het was nog zijn verloofde maar volgens het Joodse recht was het al zijn vrouw.

19 Daar nu Jozef, haar man, rechtschapschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, was hij van zins in stilte van haar te scheiden.

Jozef kon uit de zwangerschap van Maria niets anders concluderen, dan dat er bij haar overspel aan de orde was. Hij kon haar wel aanklagen, maar dat wilde hij niet.

Iemand die rechtschapschapen is, is rechtvaardig met een element van barmhartigheid daarin.

20 Toen die overweging bij hem opkwam, zie, een engel des Heren verscheen hem in de droom en zeide: Jozef, zoon van David, schroom niet Maria, uw vrouw, tot u te nemen, want wat in haar verwekt is, is uit de heilige Geest.

Jozef wordt door de engel aangesproken als "zoon van David" en dat was hij ook. Als zoon van David kon hij echter toch niets bijdragen aan de geboorte van Jezus, omdat die geboorte uit de heilige Geest was.

Echter, door de aanvaarding van Jezus door Jozef, als zoon van David, gold ook Jezus voor de wet als zoon van David.

Schroom niet haar tot u te nemen ... het tot zich nemen in de eigen woning was de daad, waardoor een huwelijk officieel gesloten werd.

21 Zij zal een zoon baren en gij zult Hem de naam Jezus geven. Want Hij is het die zijn volk zal redden van hun zonden.

De naam Jezus is de griekse vorm van de hebreeuwse naam: Jozua en die naam betekent: De Heere redt.

Volgens bijbel uitleggers betekenen deze woorden, dat Jezus niet slechts redt van de schuld en de straf, maar dat Jezus ook redt van de macht van de zonde.

Jezus vergeeft niet alleen, maar Hij maakt ook vrij van het slaaf zijn van de zonde.

Dit heerlijke heilsfeit lezen we in Romeinen 6:6 en 7 en die tekst wordt tevens onze kerntekst en gaan wij uit ons hoofd leren:

Dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

En Romeinen 6:14 bevestigt dit ook nog eens:

Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

En dan gaat Mattheüs verder met vers 22:

22 Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen de Here door de profeet gesproken heeft, toen hij zeide:

23 Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuel geven, hetgeen betekent: God met ons.

Het bevestigende bijbelwoord staat in Jesaja 7:14

24 Toen Jozef uit zijn slaap ontwaakt was, deed hij, zoals de engel des Heren hem bevelen had en hij nam zijn vrouw tot zich.

Wat zullen deze woorden van de engel een vreugde en respect voor Maria te weeg hebben gebracht in het hart van Jozef. Een totale omkeer van de ontstane situatie.

25 En hij had geen gemeenschap met haar, voordat zij een zoon gebaard had. En hij gaf Hem de naam Jezus.

Deze woorden maken duidelijk dat Jozef zich slechts tot de geboorte van Jezus onthield van de huwelijksgemeenschap met Maria.

Dit blijkt ook uit Marcus 6:3 waar staat:

Is dit niet de timmerman, de zoon van Maria, en de broeder van Jakobus en Jozef en Judas en Simon? En behoren zijn zusters hier niet bij ons?

Een uniek evangelie: Het evangelie van Mattheüs, geïnspireerd door de Heilige Geest.